

O UDJELJIVANJU OPROSTA
TIJEKOM REDOVITOGA JUBILEJA 2025. GODINE
KOJI JE PROGLASIO NJEGOVA SVETOST PAPA FRANJO

„Sada je došlo vrijeme za novi Jubilej u kojemu će se ponovno širom otvoriti Sveta vrata da bi se ponudilo živo iskustvo Božje ljubavi“ (*Spes non confundit*, 6). U Buli proglašenja redovitoga Jubileja 2025. godine, Sveti Otac, u sadašnjemu povijesnom trenutku, u kojem je, „ne obazirući se na tragedije prošlosti, čovječanstvo izloženo novoj i teškoj kušnji u kojoj je puno naroda potlačeno okrutnošću nasilja“ (*Spes non confundit*, 8), poziva sve kršćane da postanu *hodočasnici nade*. To je krjepost koju treba ponovno otkriti u znakovima vremena koji, uključujući „čežnju ljudskoga srca, potrebitoga spasonosne Božje prisutnosti, traže da budu preobraženi u znakove nade“ (*Spes non confundit*, 7). Ta pak nada mora se crpsti poglavito iz Božje milosti i punine njegova milosrđa.

Papa Franjo već je u Buli proglašenja Izvanrednoga jubileja milosrđa 2015. istaknuo da je oprost u tome kontekstu zadobio „posebnu važnost“ (*Misericordiae vultus*, 22), budući da Božje milosrđe „postaje *oprost* Oca koji po Kristovoj Zaručnici, svojoj Crkvi, dopire do grješnika kojemu su grijesi oprošteni i oslobađa ga svih natruha koji su posljedice grijeha“ (Ibid.). Slično tomu, i danas Sveti Otac izjavljuje da nam dar oprosta „dopušta otkriti da je Božje milosrđe bezgranično. Nije slučajno da je u starini pojam '*milosrđe*' bio zamjenjiv pojmom '*oprost*', upravo zbog toga što se njime želi izraziti puninu Božjega oproštenja koje ne poznaje granica“ (*Spes non confundit*, 23). Stoga je oprost jubilejska milost.

Po želji Vrhovnoga svećenika, i prigodom redovitoga jubileja 2025. godine ovo „Sudište milosrđa“, kojemu je zadaća urediti sve što se tiče udjeljivanja i uporabe Oprosta, kani oraspoločiti vjernike da u sebi nose i gaje pobožnu željom za dobivanjem oprosta kao dara milosti, vlastitoga i osobito pripadnoga svakoj Svetoj godini, i određuje sljedeće propise, kako bi se vjernici mogli njima okoristiti „za dobivanje i djelotvorno življenje jubilejskoga oprosta“ (*Spes non confundit*, 23).

Tijekom redovitoga jubileja 2025. svi ostali prethodno dodijeljeni oprosti ostaju na snazi. Svi vjernici, koji su istinski raskajani i slobodni od svake privrženosti grijehu (usp. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV. izd., norm. 20, §1); vjernici koji su potaknuti duhom milosrđa i koji su tijekom Svete godine, pročišćeni sakramentom pokore i okrijepljeni svetom pričešću, molili na nakane Vrhovnoga svećenika, moći će iz riznice Crkve zadobiti potpuni Oprost, otpuštenje i oproštenje svojih grijeha; Oprost koji se može namijeniti i za pomoć dušama u čistilištu, i to na sljedeće načine:

I. – Prigodom svetih hodočašća

Vjernici, *hodočasnici nade*, moći će dobiti Jubilejski oprost, udijeljen od Svetoga Oca, ako pobožno hodočaste:

u bilo koje sveto jubilejsko mjesto i tamo pobožno sudjeluju u: slavlju svete mise (kadgod liturgijske odredbe to dopuštaju, može se ponajprije slaviti sveta misa prema obrascu koji je vlastit Jubileju ili zavjetna misa: za pomirenje, za oprost grijeha, za krjepost djelotvorne ljubavi i za slogu naroda); u slavlju obredne svete mise prigodom podjeljivanja sakramenata kršćanske inicijacije ili bolesničkoga pomazanja; u slavljinama Službe riječi; u liturgiji časova (Služba čitanja, Jutarnja, Večernja); u pobožnosti Križnoga puta; u molitvi krunice Blažene Djevice Marije; u moljenju himna *Akathistos*; u pokorničkome slavlju koje završava pojedinačnom ispovijedi pokornika, kako je određeno u Redu pokore (obrazac II.);

u Rim: barem u jednu od četiriju glavnih papinskih bazilika: sv. Petra u Vatikanu, sv. Ivana Lateranskoga, sv. Marije Velike, sv. Pavla izvan zidina;

u Svetu zemlju: barem u jednu od triju bazilika: Svetoga groba u Jeruzalemu, Rođenja Isusova u Betlehemu, Navještenja u Nazaretu;

na druga sveta mjesta: u katedralu ili u druge crkve i na sveta mjesta koje odredi mjesni ordinarij. Biskupi će uzeti u obzir potrebe vjernika kao i samu priliku da se smisao hodočašća očuva netaknutim, sa svom njegovom simboličkom snagom, sposobnom pokazati žarku potrebu za obraćenjem i pomirenjem;

II. – Pri pobožnim pohodima svetim mjestima

Jednako tako, vjernici će moći dobiti jubilejski oprost ako pojedinačno ili u skupini pobožno pohode bilo koje jubilejsko mjesto i tamo se, u primjerenome vremenskom trajanju, zadrže u euharistijskome klanjanju i razmatranju, zaključujući taj pohod molitvom Oče naš, ispoviješću vjere u bilo kojemu zakonitom obliku i zazivima Mariji, Majci Božjoj, kako bi u ovoj Svetoj godini svatko „mogao doživjeti blizinu najljubaznije Majčice, koja nikada ne napušta svoju djecu“ (*Spes non confundit*, 24).

U posebnoj prigodi Jubilejske godine, uz navedena znamenita hodočasnička mjesta, pod istim će se uvjetima moći pohoditi i sljedeća sveta mjesta:

u Rimu: bazilika Svetoga križa jeruzalemskoga, bazilika svetoga Lovre, bazilika svetoga Sebastijana, (žarko se preporučuje pobožni pohod nazvan „Pobožnost sedam crkava“, tako drag svetomu Filipu Neriju), svetište Božje ljubavi (*Divino amore*), crkva Duha Svetoga *in Sassia*, crkva svetoga Pavla na Trima vrelima (*alle Tre Fontane*; mjesto mučeništva apostola Pavla), kršćanske katakombe; crkve jubilejskih putova posvećenih *Europskomu putu (Iter Europaeum)* i crkve posvećene *zaštitnicama Europe i crkvenim naučiteljicama*: bazilika sv. Marije ponad Minervina hrama (*Santa Maria sopra*

Minerva), crkva svete Brigite na trgu *Campo de' Fiori*, crkva svete Marije od pobjede (*Santa Maria della Vittoria*), crkva Presvetoga Trojstva (*Trinità dei Monti*), bazilika svete Cecilije u četvrti *Trastevere*, bazilika svetoga Augustina na Marsovu polju (*in Campo Marzio*);

na drugim mjestima u svijetu: dvije papinske manje bazilike u Asizu: svetoga Franje i svete Marije Anđeoske; papinska bazilika Gospe Loretske u Loretu, Gospe Pompejske u Pompejima, svetoga Antuna u Padovi; svaka *manja* bazilika, katedrala, konkatedrala, marijansko svetište kao i, radi dobrobiti vjernika, svaka znamenita zborna crkva ili svetište koje je odredio bilo koji dijecezanski ili eparhijski biskup, kao i nacionalna ili međunarodna svetišta, „sveta mjesta prihvaćanja i povlašteni prostori za rađanje nade“ (*Spes non confundit*, 24), kako su to naznačile biskupske konferencije.

Vjernici, istinski raskajani, koji iz ozbiljnih razloga ne budu mogli sudjelovati u svečanim slavljinama, hodočašćima i pobožnim pohodima (kao što su to ponajprije klauzurne redovnice i redovnici, starije osobe, bolesni, zatvorenici, kao i oni koji u bolnici ili na drugim mjestima stalno skrbe o bolesnicima), dobit će *jubilejski oprost* pod istim uvjetima, ako – sjedinjeni u duhu s vjernicima nazočnima u slavlju, osobito u trenutcima kada riječi Vrhovnoga svećenika ili dijecezanskih biskupa budu prenošene putem sredstava društvenih komunikacija – u svome domu ili na bilo kojemu mjestu na kojemu ih drži neka zaprjeka (npr. u kapeli samostana, bolnice, staračkoga doma, zatvora...) izmole: Oče naš, Vjerovanje, u bilo kojemu zakonitom obliku, te druge odobrene molitve, u skladu sa svrhama Svete godine, prikazujući svoje patnje ili svoje životne teškoće;

III. – Čineći djela milosrđa i pokore

Nadalje, vjernici će moći dobiti jubilejski oprost, ako pobožna duha budu dionici pučkih misija, duhovnih vježba ili susreta na kojima se uči o tekstovima *Drugoga vatikanskog koncila* i *Katekizmu Katoličke Crkve*, koji bi se, po želji Svetoga Oca, trebali održavati u crkvama ili na drugim prikladnim mjestima.

Usprkos pravilu prema kojemu se dnevno može primiti samo jedan potpuni oprost (usp. *Enchiridion Indulgentiarum*, IV. izd., norma 18, §1), vjernici koji su učinili djelo milosrđa u korist duša u čistilištu, ako zakonito pristupe sakramentu svete pričesti drugi put u istome danu, moći će zadobiti potpuni oprost i drugi put toga istog dana, a on vrijedi samo za pokojne (misli se: unutar euharistijskoga slavlja; usp. kan. 917 i: Papinska komisija za autentično tumačenje CIC-a, *Responsa ad dubia*, 1, 11. srpnja 1984.). S pomoću toga dvostrukog prinosa ostvaruje se hvalevrijedna vježba nadnaravnoga milosrđa, po onoj povezanosti u koju su u Mističkome Kristovu tijelu združeni vjernici koji još hodočaste na zemlji i vjernici koji su završili svoje putovanje, budući da je, „snagom molitve, jubilejski oprost posebno namijenjen za one koji su nam prethodili, da bi zadobili potpuno milosrđe“ (*Spes non confundit*, 22).

No, na osobitiji način, „u Svetoj smo godini pozvani postati opipljivim znakovima nade za mnogu braću i sestre koji žive u teškim okolnostima“ (*Spes non confundit*, 10). Stoga je potpuni oprost posebice povezan s djelima milosrđa i pokore, koja svjedoče o učinjenim koracima obraćenja. Slijedeći Kristov primjer i njegovo poslanje, neka vjernici budu potaknuti na češće činjenje djela milosrđa i ljubavi, poglavito služeći onoj braći i sestrama koji nose teret raznih potreba. Neka ponovno i još sadržajnije otkriju „tjelesna djela milosrđa: gladna nahraniti, žedna napojiti, siromaha odjenuti, stranca primiti, bolesna dvoriti, utamničena pohoditi i mrtva pokopati“ (*Misericordiae vultus*, 15) te „duhovna djela milosrđa: dvoumna savjetovati, neuka poučiti, grješnika pokarati, žalosna i nevoljna utješiti, uvrjedu oprostiti, nepravdu strpljivo podnositi te za žive i mrtve Boga moliti“ (*ibid.*).

Jednako će tako vjernici moći dobiti jubilejski oprost, ako na određeno vrijeme odu u posjet svojoj braći i sestrama koji su u potrebi ili u teškoćama (bolesnicima, zatvorenima, usamljenim starijim osobama, osobama s invaliditetom...), kao da time hodočaste prema Kristu, prisutnomu u njima (usp. *Mt* 25, 34-36), ispunjavajući uobičajene duhovne, sakramentalne i molitvene uvjete. Vjernici će, nedvojbeno, moći ponavljati takve posjete tijekom Svete godine i pritom svaki put, pa i svakodnevno, primiti potpuni oprost.

Jubilejski potpuni oprost moći će se dobiti i putem onih inicijativa koje pokornički duh – a on je poput duše Jubileja – ostvaruju na konkretan i velikodušan način, iznova otkrivajući pokorničku vrijednost petka: pokorničkim se duhom uzdržavajući, barem na jedan dan, od besmislenih rastresanja (stvarnih, ali i 'virtualnih', unošenih putem medija i 'društvenih mreža'), od pretjerane konzumacije (primjerice postom ili uzdržavanjem u skladu s odredbama Crkve ili s posebnim uputama biskupa), kao i izdvajanjem raspoloživih novčanih iznosa za siromašne; podupiranjem djela od vjerske ili društvene važnosti, osobito u korist obrane i zaštite života u svakome njegovu stadiju te samoga života, napuštene djece, mladih ljudi u poteškoćama, starijih ljudi u potrebi ili usamljenih, migranata iz raznih zemalja „koji napuštaju svoju zemlju u potrazi za boljim životom za sebe i za svoje obitelji“ (*Spes non confundit*, 13); posvećivanjem primjerenoga dijela svoga slobodnog vremena dobrovoljnomu radu na korist zajednice ili drugim oblicima osobnoga zalaganja.

Svi dijecezanski ili eparhijski biskupi i oni koji su njima jednaki u pravu, moći će na najprikladniji dan jubilejskoga vremena, prigodom glavnoga slavlja u katedrali i u pojedinim jubilejskim crkvama, udijeliti Papinski blagoslov s potpunim oprostom, koji mogu dobiti svi vjernici koji će taj blagoslov primiti pod uobičajenim uvjetima.

Da bi pristup sakramentu pokore i zadobivanju božanskog oprosta snagom Ključeva bio pastoralno olakšan, pozivaju se mjesni ordinariji da kanonicima i svećenicima koji ispovijedaju vjernike u katedralama i u crkvama određenima za Svetu godinu, podijele ovlasti ograničene na unutrašnje područje, od kojih, za vjernike

Istočnih Crkava, s obzirom na propise kan. 728, §2 Zakonika kanona istočnih Crkava, a u slučaju eventualne pridržanosti, one s obzirom na kan. 727, očito isključujući slučajeve o kojima se govori u kan. 728, §1; dok za vjernike Latinske Crkve ovlasti o kojima govori kan. 508 §1 Zakonika kanonskoga prava.

Glede toga, ova Pokorničarna potiče sve svećenike da budu velikodušno raspoloživi i da s puno predanosti vjernicima pruže što šire mogućnosti korištenja sredstava spasenja, prilagođavajući i objavljujući vrijeme ispovijedanja, dogovarajući se sa susjednim župnicima ili rektorima crkava, boraveći u ispovjedaonicama, planirajući češća pokornička slavlja u određenome vremenu i ritmu, nudeći još veću raspoloživost svećenika koji, zbog stanovite starosne dobi, nemaju neke druge pastoralne službe. Ovisno o mogućnostima, a u skladu s motuproprijem *Misericordia Dei*, neka se također ima na umu pastoralna prikladnost ispovijedanja i tijekom slavljenja svete mise.

Radi pružanja pomoći ispovjednicima, Apostolska pokorničarna, po nalogu Svetoga Oca, određuje da svećenici koji prate ili se pridružuju jubilejskim hodočašćima izvan svoje biskupije mogu imati one iste ovlasti koje im je u njihovoj biskupiji dala zakonita vlast. Apostolska pokorničarna posebne će ovlasti dati ispovjednicima papinskih bazilika, kanonicima pokorničarima i dijecezanskim pokorničarima postavljenima u različitim crkvenim područjima.

Nakon što vjernike propisno pouče o težini grijeha povezanih s nekom pridržanošću ili s cenzurom, ispovjednici će – s puno pastoralne ljubavi – odrediti takvu primjerenu sakramentalnu pokoru da ih ona, što je to više moguće, vodi k čvrstomu kajanju i, ovisno o slučaju, pozove na popravlanje eventualnih sablazni i nanesenih šteta.

Naposljetku, Pokorničarna toplo poziva biskupe, kao nositelje trostruke službe (*munus*): naučavanja, upravljanja i posvećivanja, da se pobrinu za jasno tumačenje ovdje predloženih odredaba i načela za posvećenje vjernika, posebno vodeći računa o mjesnim prilikama, o kulturi i o predajama. Kateheza koja je prilagođena socio-kulturalnim značajkama svakoga naroda moći će djelotvorno ponuditi Radosnu vijest i cjelovitost kršćanske poruke, ukorjenjujući duboko u srcima čežnju za tim jedinstvenim darom, dobivenim posredovanjem Crkve.

Ovaj Dekret vrijedi za cijeli Redoviti jubilej 2025. godine, bez obzira na bilo koju protivnu odredbu.

Dano u Rimu, iz sjedišta Apostolske pokorničarnice, 13. svibnja 2024., na spomendan Blažene Djevice Marije Fatimske.

Kard. Angelo de Donatis,
Veliki pokorničar

P.g. mons. Krzysztof Nykiel,
Regent